

**Uchwała Nr XXX/33/2021
Rady Miasta Skierniewice
z dnia 29 kwietnia 2021 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Skierniewice.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, poz. 1378) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, poz. 695 i poz. 1298, z 2021 r. poz. 54 i poz. 187) **Rada Miasta Skierniewice uchwala, co następuje:**

- §1. Uznaje się skargę Pana ..... [dane zanonimizowane] na działalność Prezydenta Miasta Skierniewice za bezzasadną - z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do uchwały.
- §2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Skierniewice do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, o której mowa w § 1 poprzez doręczenie uchwały wraz z jej uzasadnieniem.
- §3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Andrzej Melon

Uzasadnienie

W dniu 6 kwietnia 2021 roku Rada Gminy Skierniewice, działając na podstawie art. 231 w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, poz. 695, poz. 1298, z 2021 r. poz. 54, poz. 187), przekazała Radzie Miasta Skierniewice do rozpatrzenia według właściwości skargę Pana ..... [dane zanonimizowane] na działalność Prezydenta Miasta Skierniewice, którą złożył drogą elektroniczną do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, poz. 695 i poz. 1298, z 2021 r. poz. 54 i poz. 187) – jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg – organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Rada Miasta Skierniewice po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego oraz po zapoznaniu się z okolicznościami skargi i jej istotą - uznała tę skargę za bezzasadną.

Z poczynionych przez Radę Miasta Skierniewice ustaleń wynika, że skarżący urodził się 24.07.1977 r., stan cywilny – kawaler, wykształcenie – podstawowe. W lipcu 2019 r. opuścił Areszt Śledczy w Warszawie Białołęce, gdzie przebywał od 18.03.2016 r. Nie przedstawił świadectwa zwolnienia, gdyż – jak twierdzi – nie otrzymał takiego dokumentu. Z przekazanych przez skarżącego informacji wynika, iż w zakładach karnych przebywał od 11.04.2011 r. Skarżący mieszka sam i prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Nie pracuje zawodowo, od 04.10.2019 r. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Skierniewicach jako osoba bezrobotna, bez prawa do pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Nie zgłasza problemów zdrowotnych. Zamieszkuje w starym, wymagającym napraw i remontu domu, składającym się z 1 pokoju i kuchni, bez łazienki, z toaletą poza budynkiem, którego właścicielką jest matka skarżącego. Z uwagi na brak własnych środków finansowych, bezrobocie oraz fakt opuszczenia zakładów karnych skarżącemu systematycznie udzielana jest pomoc finansowa i rzeczowa.

Z treści wyjaśnień udzielonych w tej sprawie wynika, że w 2019 r. skarżący otrzymał:

- październik - zasiłek okresowy w wys. 350,50 zł miesięcznie od 01.09.2019 r. do 31.12.2019 r.; zasiłek celowy na remont mieszkania w wys. 500,00 zł oraz pomoc rzeczowa w formie 1 tony węgla o wartości 710,00 zł z dowozem do miejsca zamieszkania;
- grudzień - zasiłek celowy na dokonanie napraw w mieszkaniu w wys. 700,00 zł oraz pomoc rzeczowa w formie 0,5 tony węgla o wartości 355,00 zł z dowozem do miejsca zamieszkania;

Pomoc przekazana skarżącemu w 2020 r.:

- styczeń 2020 r. - zasiłek okresowy w wys. 350,50 zł miesięcznie od 01.01.2020 r. do 31.07.2020r. oraz zasiłek celowy na potrzeby bytowe w tym zakup gazu i uregulowanie opłat mieszkaniowych w wys. 250,00 zł;
- luty - zasiłek celowy na zakup piachu wraz z transportem w wys. 200,00 zł oraz zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł;
- marzec - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł;
- kwiecień - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 100,00 zł;
- maj - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł;
- czerwiec - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł;

- sierpień - zasiłek okresowy w wys. 350,50 zł miesięcznie od 01.08.2020 r. do 31.12.2020 r. oraz zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 150,00 zł;
- październik - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł;
- listopad - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł oraz pomoc rzeczowa w formie 1 tony węgla o wartości 830,00 zł z dowozem do miejsca zamieszkania;
- grudzień 2020 r. - zasiłek celowy na opłacenie energii elektrycznej i zakup buli z gazem w wysokości 200,00 zł; zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł.

Ponadto w 2021 r. skarżący otrzymał:

- styczeń - zasiłek okresowy w wysokości 350,50 zł miesięcznie od 01.01. 2021 r. do 30.06.2021 r. oraz zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 200,00 zł;
- luty - zasiłek celowy na zakup opału w wys. 600,00 zł oraz zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 150,00 zł;
- marzec - zasiłek celowy na zakup posiłku lub żywności w wys. 150,00 zł.

Podkreślić należy, że skarżącemu wydano również skierowanie do otrzymania pomocy żywnościowej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020 (FEAD), wydawanej przez Skierniewickie Stowarzyszenie Rodzin Abstynenckich AMETYST w Skierniewicach oraz do pobierania gorącego posiłku w Punkcie Żywnienia PCK w Skierniewicach. Skarżący nie korzysta z tych form pomocy, bowiem jak twierdzi „*zabrania mu tego religia*”, wyrażając przy tym życzenie dowozu obiadów do miejsca zamieszkania.

Pomimo tego, iż skarżący korzysta z różnych form pomocy społecznej, to jednak uznaje tę pomoc za niewystarczającą i systematycznie kieruje do Prezydenta Miasta Skierniewice i Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Skierniewice szereg pism i wniosków, domagając się dodatkowych świadczeń oraz zaspokojenia szeregu potrzeb, m.in. zakup farby do mebli, desek, żwiru, piasku, smoły, komputera, piły łańcuchowej, drzwi, zamków, wiertarki z udarem, szlifierki, itp. Wobec powyższego, z uwagi na brak przeciwwskazań zdrowotnych oraz posiadany wiek produkcyjny, zaproponowano skarżącemu podjęcie zatrudnienia i uzyskanie środków finansowych na bieżące potrzeby. Jednak nie jest on zainteresowany taką propozycją, gdyż jak twierdzi musi wyremontować dom i domaga się pomocy finansowej na poziomie najniższego wynagrodzenia.

Ponadto skarżący systematycznie wysyła liczne maile do wielu urzędów i instytucji zarzucając nieprawidłowości w ich działaniu, prowadzi także obszerną korespondencję z sądami i prokuraturą, nie czyniąc przy tym żadnych starań zmierzających do poprawy jego sytuacji bytowej.

Z poczynionych przez Radę Miasta Skierniewice ustaleń wynika, że skarżący jest objęty systematycznym wsparciem Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Skierniewicach, zarówno w formie pieniężnej jak i rzeczowej. Wszystkie złożone przez skarżącego wnioski są rozpatrywane wnikliwie, z dużą starannością i bez zbędnej zwłoki. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 ze zm.), przyznanie skarżącemu pomocy społecznej każdorazowo poprzedzone jest przeprowadzeniem wywiadu środowiskowego z zainteresowanym. Na podstawie wywiadu ustalana jest sytuacja życiowa skarżącego, co stanowi podstawę do przyznania świadczenia. Wiąże się to z faktem, iż przyznanie świadczeń z pomocy społecznej uzależnione jest zarówno od spełniania określonych ustawą kryteriów dochodowych, jak i występowania okoliczności uzasadniających przyznanie pomocy, wymienionych w art. 7 ustawy o pomocy społecznej.

Wobec powyższego za bezpodstawny należy uznać zarzut skarżącego dotyczący zaniechania obowiązków przez Prezydenta Miasta Skierniewic w zakresie braku właściwego nadzoru nad załatwianiem spraw skarżącego i udzielania mu niedostatecznej

pomocy oraz wsparcia przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Skierniewicach. Z analizy złożonych dotychczas przez skarżącego wniosków oraz zgromadzonych dokumentów wynika, że wszystkie jego wnioski były rozpatrywane z zachowaniem ustawowych terminów, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, a także dużym zrozumieniem i zaangażowaniem ze strony pracowników Ośrodka.

Podkreślić należy, że celem pomocy społecznej nie jest zaspakajanie wszystkich potrzeb osób ubiegających się o tą pomoc, ale tylko w zakresie niezbędnych potrzeb życiowych, a rozmiar pomocy uzależniony jest od wysokości środków finansowych, jakimi dysponuje organ udzielający pomocy. W sytuacji, gdy świadczona pomoc nie zaspakaja potrzeb zainteresowanego winien on podjąć starania o zaspokojenie ich w ramach własnych możliwości poprzez podjęcie zatrudnienia. Zgodnie bowiem z art. 3 ust.1 i 4 ustawy pomocy społecznej: *„pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka (...). Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy społecznej powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej”*. Pomoc społeczna powinna mieć charakter przejściowy, a podstawowym obowiązkiem osoby korzystającej z tej pomocy jest podejmowanie prób usamodzielnienia się, czego nie można zauważyć w przypadku skarżącego.

Reasumując, zarzuty kierowane przez skarżącego pod adresem Prezydenta Miasta Skierniewice w zakresie braku zainteresowania jego sprawami oraz nieudzielenia dostatecznej pomocy społecznej nie znajdują odzwierciedlenia w stanie faktycznym i są całkowicie bezzasadne.

Z tych też względów Rada Miasta Skierniewice uznaje skargę za bezzasadną.

Przewodniczący Rady

Andrzej Melon

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, poz. 695, poz. 1298, z 2021 r. poz. 54 i poz. 187): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.